СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 191. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 7-го ЖОВТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 7, 1986 No. 191. VOL. XCIII.

УІА відкриє сезон

Ню Йорк. — У неділю, 12-го жовтня, о год. 6-ій вечора, Український Інститут Америки, при 2 Схід 79-та вулиця, офіційно відкриє свої двері на початок осіннього сезону.

Час відкриття пересунений на пізнішу годину, щоб дати українській громаді нагоду прибути на концерт хору „Журавлі" з Польщі, який відбудеться у Гантер коледжі, 68-ма вулиця, о 3-ій год. по полудні.

Після концерту Український Інститут Америки заохочує українських громадян прибути на музичну програму легкого жанру та на смачну перекуску. Вступ на імпрезу — 10 дол.

Хоч УІА вже відбув дві дуже успішні імпрези, а саме: „відкритий дім" 26-го вересня, де виступав світової слави камерна оркестра „Орфей", 28-го вересня — відкриття виставки А. Коломийця з Чикаго, на яку прибуло багато любителів мистецтва.

Про дальші інформації та про програми УІА слід телефонувати на число: (212) 288-8660. Виставка картин продовжується до 16-го жовтня. Година УІА 9:30 вранці до 5:30 вечора від вівтірка до п'ятниці, в суботу і неділю за замовленням.

НТША проголосило стипендію в пам'ять Арх. О. Іванюка

Ню Йорк. — Стипендійний фонд д-ра Миколи Шпитка, присвячений пам'яті Архиєпископа Ореста Іванюка при Науковому Товаристві ім. Шевченка, проголошує встановлення стипендії у висоті 1,000 дол. на академічний рік 1986-87 для студентів української духовної православної семінарії, які виявили здібність і працьовитість та потребують допомоги.

Зголошення разом із життєписом та академічною і фінансовою документацією слід вислати до кінця жовтня ц.р. на адресу: Shevchenko Scientific Society, Inc., 63 Fourth Ave., New York, N. Y. 10003.

В Менор коледжі відбудеться семінар історії України

Дженкінтавн, Па. — В осінньому семестрі відбудеться тут в Менор Джуніор коледжі семінар на тему „Вибрані питання з історії України". Виклади будуть у вівтірки від год. 7-ої до 8-ої вечора, від 14-го жовтня до 16-го жовтня ц.р. Оплата за семінар 45 дол.

Цей семінар розглядатиме вибрані теми з української історії, особливо питання, які є дискусійними і ці, які мають вплив на розвиток історії України. Це включатиме: старовинні культури в Україні, соціокультурний і політичні процеси, відношення до сусідних країн, та закінчиться розглядом подій у сучасній історії України.

Інструктором семінару буде д-р Ігор Мірчук, директор Студійного Осередку Української Культури Менор коледжу.

Поручається цей семінар учителям і асистентам шкіл українознавства та усім зацікавленим.

По дальші інформації що до вписів слід телефонувати на число (215) 884-2218.

Відбудеться посвячення погруддя на могилі св.п. Ю. Ревая

Ню Йорк. — Карпатський Дослідний Центр ім. Юліяна Ревая повідомляє, що посвячення погруддя на могилі св. п. Юліяна Ревая, колишнього прем'єра Карпатської України й основоположника КДЦентру, який несподівано помер 30-го квітня 1968 року в Ню Йорку, відбудеться в суботу, 11-го жовтня ц.р., о год. 1-ій по полудні на українському католицькому цвинтарі св. Духа, в Гемптонбурзі, Н. Й.

Посвячення довершить стемфордський Єпископ Василь Лостен, в асисті генерального вікарія о. ігумена Патрикія Пащака, ЧСВВ, і о. шамб. Петра Федорчука.

Відбудеться 11-ий Етнічний фестиваль у Пенсильванії

Кінгстон, Па. — Голова Українського Культурного Товариства в Кінгстоні Ольга Юдиська повідомила, що українці знову братимуть участь в цьогорічному 11-му з черги етнічному фестивалю, який відбудеться в днях 16-19-го жовтня ц.р., тут у 109th F.A. Armory.

На цьому фестивалі будуть покази танків і музики, як також і станки їжі. Фестиваль відбуватиметься в таких годинах: в четвер, 16-го і у п'ятницю, 17-го жовтня, від год. 6-ої до 10-ої вечора, в суботу, 18-го жовтня, від. год. 1-ої полудня до 10-ої вечора, а у неділю, 19-го жовтня, від год. 12-ої полудня док 7-ої вечора.

В неділю, 19-го жовтня, о год. 3-ій по полудні на фестивалі виступить український танцювальний ансамбль „Чайка" з Ню Йорку. За дальшими інформаціями про фестиваль слід звертатись до організаторів фестивалю на адресу: Luzerne Country Folk Festival, Cultural Heritage Counsil of N.E. Pennsylvania, Box R.D. 4.Pittston ,Pa. 18640.

ЮВІЛЕЙ 30-ГО КУРЕНЯ

Ню Йорк. — Пластова Станиця в Ню Йорку, 30-ий Курінь Уладу Пластунок-Юначок ім. Софії Галечко влаштовує в суботу, 11-го жовтня ц.р., ювілей 30-ліття куреня у відновленій великій залі Українського Народного Дому, при 144 Друга авеню. В програмі, яка пічнеться в год. 6:30 вечора, перекуска, спомини про 30 років куреня і весела забава.

Грає оркестра „Червона Калина" під керівництвом ст. пл. Ореста Канюки.

Ансамбль „Булава" виступить в Кліфтоні

Кліфтон, Н. Дж. — 18-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує ревію співу гумору і танку з участю козацького ансамблю „Булава" з Торонто, яка відбудеться в неділю, 26-го жовтня ц.р., о год. 4-ій полудня тут в залі середньої школи при 333 Колфакс авеню.

Квитки — 12 і 9 дол. від дорослих, 6 дол. від дітей до 12-ти років. Про дальші інформації слід звертатись до Оксани Кордуби на число телефону: (201) 933-5614 або до Галі Татаренко на число: (201) 777-4920. Весь дохід призначений на Український Музей.

КНИЖКА Д-РА Р. КОНКВЕСТА ПРО ГОЛОД ВИЙШЛА ДРУКОМ

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Дослідно-наукова праця про Великий голод в Україні 1932-33 років відомого дослідника-історика д-ра Роберта Конквеста („Жнива смутку: совєтська колективізація і терор голодомором"(„The Harvest of Sorrow: Soviet Collectivization and Terror- Famine" вийшла друком у видавництві Оксфордського університету.

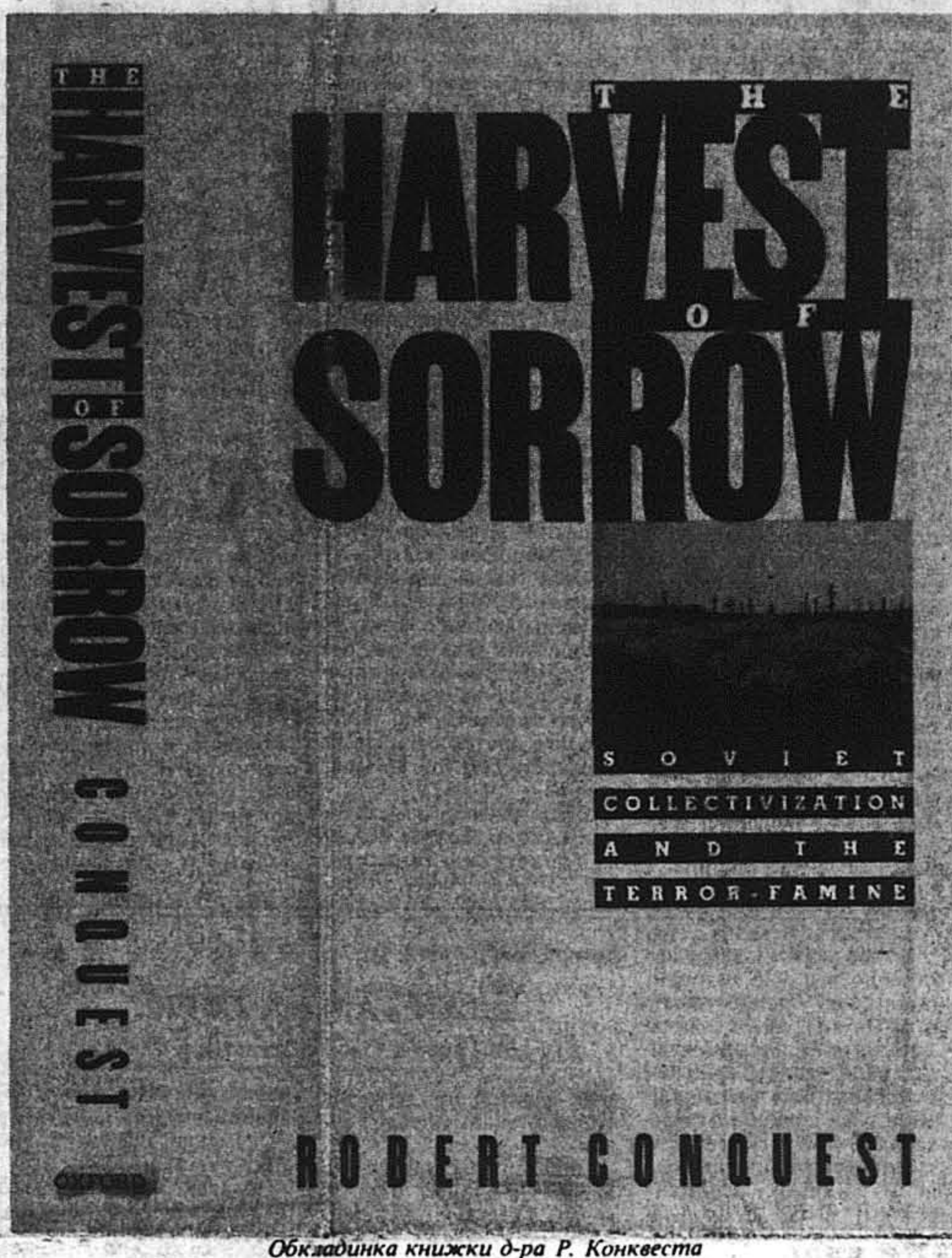
В книзі, що має 412 сторінок і біля 2,000 нотаток, вжито понад 50 праць. Автор книги твердить, що під час голосу 1932-33 років загинуло понад 7 мільйонів українців,а загально — коло 15 мільйонів.

Ця важлива публікація була запланована Фондом Катедр Українознавства (ФКУ) в рамках дослідження і вивчення штучно створеного Москвою голоду в Україні, з приводу 50-ліття великої трагедії. Книжку „Жнива смутку". ініціювали й фінансово підтримали Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) і Український Народний Союз (УНС).

Видавництво Оксфорд розіслало 200 примірників на адреси газет і журналів для рецензій.

Д-р Р. Конквест промовлятиме на тему своєї книжки у місцевостях:

Вашінгтон — 7-8-го жовтня, Ню Йорк — 9-го жовтня, Бостон — 10-11-го жовтня, Чикаго — 12-13-го жовтня, Дітройт — 14-го жовтня, Сан Франсіско — 19-20-го жовтня; Лос Анджелес — 26-27-го жовтня, Денвер — 28-29-го жовтня.

Обкладинка книжки д-ра Р. Конквеста

Книжку „Жнива смутку" можна набути в місцевих книгарнях, або в УНІГУ: Harvard Series in Ukrainian Studies, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138. Кошт книжки — 19.95 дол.

У СВІТІ

ПРЕСА ПІДНЕСЛА на своїх сторінках контроверсійну справу „дезінформації" Адміністрації президента Роналда Реґена про Лівію і її диктатора полковника Муаммара Каддафі кажучи, що він підготовляється до нових терористичних актів проти ЗСА й інших демократичних карін. Тепер, як виявилося, частина інформацій не була нібито правдивою і американські засоби масової інформації показали американському читачеві і глядачеві телевізії „янгольське" обличчя лівійського диктатора. Офіційні представники Білого Дому заперечили, що вони давали для преси фальшиві інформації, але рівночасно заявили, що частиною американської політики є тримати лівійського терориста Каддафі в напруженню і добиватися його усунення від влади. Цим виясненням Адміністрації не задоволені деякі газети і телестанції і тепер гостро критикують Президента.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ґанді уникнув смерти від запланованого атентату на нього, у якому були поранені декілька охоронців. Р. Ґанді не був поранений, але індійські поліційні чинники підтвердили, що молодий чоловік, прізвища якого вони не назвали, стріляв на прем'єра із саморобної пістолі. У зв'язку з атентатом з посту охоронців були звільнені кілька осіб, між ними старшини державної служби безпеки.

АКАДЕМІК АНДРЕЙ САХАРОВ написав автобіографію і зумів передати її, без відома совєтської влади, а головно КҐБ, на Захід де вона незабаром появиться друком, — заявив кореспондентам зять Сахарова Єфрем Янкелєвіч в Бостоні. Він відмітив, що А. Сахаров закінчив писати свої спогади вже раніше, правдоподібно в 1983-84 роках, манускрипт був кілька разів конфіскований аґентами КҐБ, але записки залишились, з яких Сахаров знову відтворював свої спогади.

КОМУНІСТИ У ФІЛІППІНАХ продовжують протестувати проти арешту їхнього лідера і головного командира партизанських частин, які, нібито, нараховують аж 16,000 вояків. Родольфо Саляз, 38-річний комуністичний активіст був зловлений військовою розвідкою і тепер обвинувачений військовим прокуратором за нелеґальну діяльність, вбивства цивільних і військових осіб, ношення зброї, творення підпільних підривних організацій та інші злочини. Представники комуністичної партії, які вели переговори з представниками уряду президента Коразон Акіно у справі замирення, зложення зброї і влиття комуністів у відбудову філіппінської демократичної системи, після повалення диктаторського режиму президента Фердінанда Маркоса, заявляють, що вони не будуть продовжувати переговорів поки їхній лідер не буде звільнений.

ОПИТУВАННЯ ПЕРЕВЕДЕНІ газетою „Ню Йорк Таймс" і Сі-Бі-Ес Нюз показують, що більшість американців схвалюють останні пертрактації між державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе, які довели до звільнення обвинуваченого совєтського шпигуна Ґеннадія Захарова. Така ж більшість висловила думку, що існує зв'язок між звільненням Ґ. Захарова в Ню Йорку і американського журналіста Ніколаса Данілова в Москві. Аж 77 відсотків запитаних заявили, що вони не сумніваються у заміні Захарова за Данілова, дев'ять відсотків заявили, що такого зв'язку не було, а 14 не могли відповісти на питання. 55 відсотків одобрюють таку політику виміни, 31 не одобрюють. 69 відсотків американців одобрюють політику президента Роналда Реґена, також у відношенні до Москви.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ Білого Дому висловлюють надію, що під час зустрічі між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим 11-го і 12-го жовтня в Рейкявіку буде досягнута домовленість у багатьох суперечливих справах, яка в майбутньому приведе до підписання угоди про роззброєння. Вони вказують, що головною метою тепер є визначити дату зустрічі на вершинах, яка відбудеться в ЗСА в кінці нинішнього року. Покликуючись на державного секретаря Джорджа Шулца, вони додають, що визначення точної дати зустрічі на вершинах примусить обі сторони шукати компромісу в справах роззброєння. По-різному дивляться на майбутні переговори на вершинах найближчі дорадники і асистенти Президента. Секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер скептично ставиться до угоди з совєтським урядом, вважаючи, на підставі минулого досвіду, що кремлівським вождям довіряти не можна. Іншої точки зору дотримуються начальник канцелярії Білого Дому Ріґан, державний секретар Джордж Шулц і асистент Президента з питань крайової безпеки Джан Пойндекстер. На думку деяких співробітників Білого Дому, саме ця трійка переконала Президента прийняти пропозицію совєтського лідера про зустріч в ісляндській столиці.

ВІДБУЛОСЯ НАДЗВИЧАЙНЕ засідання підкомісії в справах прав людини Палата Репрезентантів у зв'язку з арештом югославськими властями громадянина З'єднаних Стейтів Америки Пітера Івезая. Речник підкомісії назвав арешт П. Івезая кричущим порушенням прав людини, який не може бути виправданий ніякими обставинами. Івезай є етнічним альбанцем, який народився в Югославії. Він був заарештований в липні цього року в Београді, куди він приїхав, щоб відвідати родину. Незабаром він повинен стати перед судом. Його обвинувачують в участи в демонстрації протесту проти югославського уряду. П'ять років тому Івезай взяв участь в мирній демонстрації протесту біля амбасади Югославії у Вашінгтоні.

ПРЕДСТАВНИК АФГАНІСТАНУ в Організації Об'єднаних Націй Заріф повідомив, що афганських дипломатів набили і пограбували в іранському поїзді на шляху в Совєтський Союз. В своєму листі на ім'я генерального секретаря ООН Гавіє Перез де Куеяра Заріф всю вину за цей інцидент звалив на іранський уряд і назвав його терористичною акцією.

НА ЛЕТУНСЬКІЙ БАЗІ Дасс в Тексасі був приведений в бойову готовність перший із стратегічних бомбардувальників типу Б-1Б. На цій же базі знаходяться 14 інших таких же літаків, але вони ще не готові до регулярних бойових вилетів. Б-1 є першим стратегічним бомбардувальником, прийнятим на озброєння в ЗСА за останні 30 років. Цей літак розвиває надзвукову швидкість і обладнаний сучасною електронічною і навігаційною апаратурою, яка дозволяє йому літати, не попадаючи в поле зору радіольокаційних станцій противника.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе досягли згоди про те, що термін виїзду із ЗСА 25 совєтських дипломатів, працівників Організації Об'єднаних Націй, відкладається на два тижні. Остаточне рішення про їх статус буде прийняте на зустрічі між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим у Рейкявіку.

СОВЄТСЬКИЙ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН ЗАТОНУВ

Вашінгтон. — У понеділок, вранці, 6-го жовтня, ушкоджений раніше совєтський підводний човен затонув в Атлантійському океані.

Підводний човен, правдоподібно з нуклеарними ракетами на покладі, загорівся минулої п'ятниці, 3-го жовтня ц.р., після чого наступила легка експльозія, яка, як кажуть військові спостерігачі, мусіла знищити двигуни у підводному човні, бо після цього капітан корабля викликав допомогу і до човна наблизились три совєтські торговельні кораблі. Один з них „Красногвардєєц" потягнув човен в сторону на схід, а два інші супроводжали його з боків. Совєтське командування морської фльоти мабуть хотіло зробити враження, що підводний човен рухається власною силою, бо спереду не було жадного торговельного чи іншого корабля, але американської розвідчі літаки, особливо П-3 Оріон, ствердили, що нуклеарний підводний човен рухається при допомозі торговельного корабля.

Експльозія наступила 1,200 миль на схід від Ню Йорку. Совєтське пресове агентство ТАСС пізніше повідомило про вогонь на підводному човні і подало, що під час гашення пожежі загинуло три совєтські моряки. В совєтській інформації ні словом не згадується про експльозію. Секретар Департаменту оборони ЗСА Каспар Вайнберґер заявив кореспондентам, які супроводжають його у подорожі до Японії і Китаю, що фотознімки зроблені американськими військовими літаками вказували на серйознішу катастрофу у якій мусіло загинули більше людей, як подає ТАСС.

Покищо не відомо якого типу ракети з атомовими головками знаходилися на підводному човні, звичайно вони наставлені на американські військові бази, зокрема бомбовики в різних частинах ЗСА, але випадок дещо нагадує Чорнобиль в мініятюрі. К. Вайнберґер, пояснюючи журналістам фотознімки звертав їх увагу, що експльозія мусла бути пов'язана з нуклеарною енерґією, бо верхня частина човна, а також частина у якій знаходяться двигауни, цілком облущилась і видні були сліди топлення від страшної горячі. „Нам виглядає, — заявив Вайнберґер, — що випадок на морі був пов'язаний з атомовою енерґією і ціле щастя, що човен не експльодував цілком, бо могла наступити трагедія непередбачених розмірів".

Федеральна авіяційна адміністрація повторила в неділю, 5-го жовтня, пересторогу про 200 милеву зону, яку не сміють порушувати жадні кораблі, ані літаки без дозволу Уряду ЗСА.

ПОЛЬСЬКИЙ РЕЖИМ ПЕРЕСТЕРІГАЄ АКТИВІСТІВ „СОЛІДАРНОСТИ"

Варшава, Польща. — Офіційна режимова газета „Жиціє Варшави" помістила, як інформує в кореспонденції з Варшави пресове аґентство Ройтерса з четверга, 2-го жовтня ц.р., свого роду пересторогу для активістів підпільної „Солідарности", які, як відомо, створили недавно раду „Солідарности", і заявили, що вони після звільнення з тюрем, не будуть діяти у підпіллі, а домагатимуться права на легальну діяльність, на що їм дозволяє конституція Польської Народної Республіки.

Названа газета, яка, очевидно, репрезентує думку урядових кіл, заявляє, що лідери „Солідарности" у „засліпленні" займаються провокаційними справами, які можуть ускладнити їхнє відношення до уряду, компартією і, що найголовніше, із законами держави, які виразно забороняють творення на власну руку без згоди уряду робітничих профспілок, політичних партій, клюбів тощо, які діють поза естаблішментом.

Головний редактор згаданої газети Здзіслав Моравскі у довшому коментарі, присвяченому темі створеної ради „Солідарности", каже, що сімчленна рада була створена, мовляв, для того, щоб знову вносити заколот у спільноту й йти „проти хвилі", тобто проти устабілізуваного життя. „Активність цієї групки людей у противагу до існуючих в Польщі законів, вказує на їхню політичну засліпленість", — пише Моравскі.

Рада „Солідарности" була сформована за згодою лідера забороненої урядом робітничої профспілки Леха Валенси не для відновлення боротьби з урядом чи компартією, як пише Моравскі, а для активізації польського народу, який попав у свого роду апатію і почав втрачати надію на краще майбутнє. „Ми, очевидно, не є політичними сліпухами як це суґерує урядова газета, — каже Валенса. Ми створили раду для допомоги нашій батьківщині, уряд якої не може дати собі ради з розв'язкою складних економічних і соціяльних проблем".

Західня Німеччина має проблему із „зеленими"

Нюрнберґ, Західня Німеччина. — Пресові агентства інформують, що в Нюрнберзі щойно закінчився черговий передвиборчий з'їзд політичної партії лібералів і пацифістів, яких популярно населення називає „зеленими" Назва „зелені" пішла від того, що вони дуже часто виступали на мітингах, а пізніше у парляменті, в обороні збереження довкілля, навіть коштом зупинення корисних мешканевих будов, бо їм, як заявляла свого часу західньонімецька газета в Гамбурґу „Більд", увижалася Німеччина зеленою, без жадних індустріяльних комплексів, що, очевидно, рівнялося з фантазією, бо якраз Західня Німеччина є індутріяльною країною, густо вкритою сіткою фабричних комплексів.

Біда тільки в тому, — кажуть західньоевропейські політичні спостерігачі, — що „зелені" попали в зручно розставлені сіті КҐБ, а також лідерів пацифістичного руху скрайньо-лівих партій, і стали проповідувати негайний вихід Німеччини з Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), підтримують пропоновану Москвою вільну від атомової зброї зону в Европі, вимагають зменшення німецької армії до мінімуму, забрання американських військових контингентів за океан і гостро виступали проти розміщення американських ракет Першінґ 2 і крилатих з атомовими головками на території Німеччини.

З'їзд „зелених" більшістю голосів підтвердив дотеперішню програму керівництва, але рівночасно вказав на численні помилки, які слід виправити в майбутній діяльності. Відкриті дебати принесли перемогу

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чому ?

В останніх тижнях трапилися події, які збентежили найбільш досвідчених міжнародних політичних аналітиків-коментаторів, поставивши перед ними великий знак запиту. Чому у Москві арештували під закидом шпигунства відомого американського журналіста, який вже п'ять років працював там і мав уже від'їхати назад до Америки і вже навіть прибув до Москви його наступник? Якщо КҐБ хотів обов'язково видістати на волю арештованого в Америці шпигуна Ґеннадія Захарова, тож у Москві знали, що можна буде виміняти його за якихось в'язнених дисидентів, бо таких прецедентів було вже багато-багато. Чому арештували Ніколаса Данілова саме тоді, коли вже заповіджена була на осінь цього року друга зустріч президента Реґена з Міхаїлом Ґорбачовим? Невже у Москві не здавали собі справи, що арештування Ніколаса Данілова стане перешкодою для такої зустрічі? Невже легковаження собі свободи людини, совєтського громадянина чи чужинця, дійшло в СССР аж до такої міри, що вони дійсно не передбачали, що арештування Данілова спричинить крик і шум у світі і створить непотрібну нову кризу? Чи це сталося за згодою Ґорбачова, який хотів показати Реґенові, що він нічого не робить собі з американської думки, чи може радикальне крило компартії вирежисерувало таку історію разом і з екстремістами з КҐБ, щоби підставити Ґорбачову ногу?!

І чому властиво після того, як стало ясно, що без звільнення Данілова не буде нової конференції на вершинах, совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе дістав доручення сидіти в Америці, у Вашінґтоні і Ню Йорку, навіть цілий тиждень, щоби добитися компромісу, який „зберіг би обличчя" СССР і ЗСА та водночас довів до звільнення обох названих вище арештованих — Данілова і Захарова. Яка причина, що Совєтському Союзові так страшенно залежить на покращанні взаємин з Америкою, коли в добі попередників Ґорбачова, в добі хронічного совєтського міністра закордонних справ Андрея Ґромика з його кам'яним обличчям найпопулярнішим словом в совєтській дипломатичній мові було „нєт"?

Найвірогіднішою відповіддю на загадку арештування Данілова буде мабуть, ствердження, що кремлівські володарі з усіма їхніми спецами таки не знають Америки і західнього світу і таки не всилі вдуматися у психіку вільної західньої людини. Найвірогіднішою, мабуть, буде відповідь, що Ґорбачов і його дорадники таки не знають психіки і формату Роналда Реґена і що вони все ще стоять під враженням Ялтинської конференції з 1945 року, коли можна було за президента Ф.Д. Рузвелта переводити все, чого запрагнув Сталін. А що Кремлеві залежить на припиненні перегонів у зброєнні з ЗСА, то це тому, що СССР переживає страшну економічну кризу і не має грошей, щоб бодай фінансувати компартії у своїх сателітах, в Анґолі, Кубі, Нікараґуа, і продукувати масу нової зброї!

Але є теж знаки запиту на внутрішньому американському терені. Чому властиво Едвард Кеннеді, неначе символ лівого лібералізму в Сенаті, один із лідерів найлівішої організації „Американці для демократичної акції", подбав про зустріч із Шеварднадзе і заявив йому, що Америка хоче нової конференції на вершинах, але у справі Данілова Демократична партія стоїть за Роналдом Реґеном. І чому невдовзі після того, 1-го жовтня ц.р. зорганізовано — напевно давніше вже заплянований — маніфестаційну зустріч Реґена з його демократичним попередником Джиммі Картером і на цій зустрічі ті обидва мужі виразно показували свою патріотичну солідарність і свою куртуазійну ввічливість?! Тут, мабуть, всі погодяться, що у таборі Демократичної партії прийшли до переконання, що американське суспільство пішло „направо" і що треба замазати давнє уявлення про Демократичну партію, як партію самих тільки лібералів, „м'яких" супроти СССР і комунізму. У Демократичній партії, яка має більше зареєстрованих членів, як Республіканська, є також люди розумні і реалісти, які мусили навчитися з нищильних виборчих поразок Джиммі Картера і Волтера Мондейла. Зближаються нові вибори і лідери Демократичної партії зрозуміли, що вони мусять демонструвати вірність двопартійній системі і що належать до політично-ідеологічної середини" а не лівиці.

У політиці завжди йде гра. У політиці завжди величезну ролю грає не тільки те, що діється назверх, але й за кулісами, у гурті політичних лідерів і партійних грачів. У цій точці не тільки в Політбюрі у Москві йде гра і є інтриґи проти „генерального секретаря", який за традицією є диктатором. Але й у вільних країнах існують партійні грачі.

Іван Боднарук

У ТРЯСОВИННІ АМОРАЛЬНОСТИ

У анналах нелюдяного трактування людини людиною в гітлерівських „млинах смерти" концентраційний табір Авшвіц залишиться одним із найвимовніших прикладів і символів озвіріння людини. Систематичне винищування навіть жінок і дітей в Авшвіці та інших таборах — це приклад аномалії сучасної доби, в якій побіч високої культури, розвитку техніки, нечуваних досі наукових здобутків, існування християнських Церков — люди спромоглися на винищування мільйонів людей.

Гітлер розпочав Другу світову війну тільки тому, що в серпні 1938 року Рібентроп підписав у Москві з Молотовом пакт про неаґресію, про поділ Польщі та доставу сирівців і машин. Гітлер заявляв часто, що кайзерівська Німеччина програла війну тільки тому, що воювала на два фронти, а він ніколи не повторить тої помилки. Без совєтської нафти і збіжжя Гітлер не міг би був витримати майже трьох років війни. Весною 1939 року Англія, Франція і Америка вислали делеґацію до Москви, щоб підписити договір про неаґресію, але Сталін відкладав, зволікав, а нарешті підписав договір з Гітлером, що уможливило Гітлерові почати війну. Сталін міркував, що Гітлер пічне війну й він, Сталін, її закінчить здобуттям цілої Европи, але аж як Німеччина й західні держави будуть виснажені довгою війною. Вина за вибух Другої світової війни спадає, отже, не тільки на Гітлера, але й на Сталіна, і тому на Нюренберзькому процесі повинні були засісти як підсудні і Сталін та інші совєтські достойники, що спричинили смерть найменше 50 до 60 мільйонів людей у цілій Европі, в тому половини цивільного населення.

Німці тримали совєтських полонених на обгороджених дротами великих площах, не давали їм їсти ні пити так, що вони вимирали. Найбільше піддавалися німцям українці, тому їх найбільше вигинуло в німецьких таборах смерти.

Уряд Західньої Німеччини погодився заплатити комуністичному режимові у Східній Німеччині мільйон долярів у заміну за свободу політичних в'язнів. Така торгівля невільниками між комуністичною й демократичною Німеччинами відбувається вже кільканадцять років і за цю торгівлю невільниками східньонімецький режим інкасував сотні мільйонів долярів.

Куба ждала від американського Уряду тракторів та інших машин в заміну за кубинських борців, які попали були в полон при спробі висадки на материк. Не хочеться вірити, що в XX сторіччі повторюється таке варварство, як торгівля людьми.

Після окупації німецькими вояками західніх областей совєтської території 1941 року розкрито могили розстріляних польських офіцерів у Катині на Білорусі та трупи жертв комуністичного терору у Вінниці. Москва була в той час у союзі з Англією та іншими державами у війні проти Німеччини. Тому злочин московського уряду замовчано, хоч було відомо, хто учинив ті звірства.

Большевики збудували в Білорусі в селі Хатинь пам'ятник жертвам німецького терору, у противагу до Катиня, де вони вимордували кільканадцять тисяч польських полонених старшин. Вони створили „Міжнародну комісію", яка нібито „ствердила", що їх помордували німці, але факти є проти того. Німці відкрили могили в Катинському лісі в 1943 році. При помордованих польських старшинах найшли картки і листи з квітня 1940 року. Польський нарід знає цілу правду про Катинь. Найсмутніше, що англійський уряд обстоює совєтську брехню про Катинь і заборонив полякам в англійській армії і своїм старшинам бути на посвяченні пам'ятника жертвам Катиня у Лондоні.

Совєтська пропаґанда заохочувала поляків до повстання проти німців у Варшаві, обіцюючи совєтську допомогу. Поляки повірили, але Сталін не дав ніякої допомоги. Він навіть не дозволив англійським і американським літакам приземлюватися за совєтським фронтом, щоб набрати бензини. Ці літаки мали привезти зброю і амуніцію для польських повстанців. Німці зробили масакру у Варшаві, знищили місто убили 300,000 поляків, виселили населення. Потім Сталін цинічно заявив: „Краще хай німці вистріляють польських фашистів, я матиму менше роботи з ними!"

Історія неславних конференцій у Теґрані і Ялті, досі ще не оприлюднена з усіма подробицями, свідчить наглядно, що Рузвелт, був у полоні дорадників, які були совєтськими аґентами. Ано німові дорадники робили, що хотіли з недужим, спаралізованим Президентом, який не мав змоги перевірити багато справ, але здавався на опінію свого довіреного дорадника, нерідко.. ворожого аґента! ЗСА з одного боку допомагали побороти комуністів у Південному В'єтнамі й частинно в Малязії, Ляосі та в інших південноазійських державах, а з другого боку давали велику допомогу й продавали воєнні літаки диктаторові Індонезії Сукарнові, який, дістаючи допомогу від ЗСА, за американські доляри купував зброю у Совєтському Союзі й атакував прозахідню і протикомуністичну Маляйзію.

Безспірним фактом є, що закордонна політика ЗСА — це ланцюг малих, більших і дуже великих невдач у змаганні з московським большевизмом, почавши

(Закінчення на стор. 4)

Ол. Зозуля

Ревізор з центру

Він лежав горілиць на пляжі, зарившись у пісок і здаля скидався на тюленя. Лисину прикрив газетою „Новоє Русскоє Слово" і стогнав наче породілля.

— Галло, земляче! Смалите шкіру? — зненацька запитав.

— Яке там смаження! Хіба ж це пляж? От у нас в Києві пляж так ето да!... Пісок сріблом виблискує, сонце приємно лоскоче тіло, вода... Хоч, кажуть, тепер Дніпрову воду напомпували радіяцією. Але рік тому, коли я там загоряв, було чудово.

— Чому ж лишили чудове?

— Син виписав на з'єднання родини.

— Працюєте?

— Швейцаром у мебльовому. Робота легка, а платня ще легша. Відчиняю двері костумерам, кляняюсь та приказую — „ґут монінг". А коли зачиняю, то вигукую: „Ба-а-а-й, бай!" Оце така моя робота. А в Києві 25 років працював ревізором. Не я кланявся, а переді мною схиляли голови та величали. „Моє поважання, Єфім Мойсеєвіч!

— Що ж ви від тих ревізій мали?

— Платня була 195 на місяць. Маловато, але... При соціялізмі існує невиліковна хвороба — клептоманія. Засада її: роби-прироблЯй, кради-прикрадай. Всі крадуть, а що може вкрасти ревізор? І все ж таки, щось може капнути. Ось приклад. Поїхав я до Одеси ревізувати крамницю „Бакалія". Директор зустрів мене як рідного. В коморі стоять скриньки з яблуками — першого, другого і третього сортів. Дайте, кажу йому, накладну з першого сорту. Там значилось, що в скриньці 100 кілограмів яблук нетто. Я зважив і... виявилось на 15 кілограмів більше. Що це таке? — питаю директора. Він зразу ж признався, що надвишку підкинено з другого сорту в перший. „Треба, каже, якось жити". Тоді я попробував бочкове вино. Скільки, питаю, долили води? „Якщо по-чесному — одно відро" — відповів і не скривився. Далі ревізувати не було потреби. Директор був у моїй кишені.

Після обіду в ресторані я склав відповідного акта. Все стало на своє місце. Директор далі торгував, а я ревізував.

— Скільки ж таких ревізій робили на місяць?

— Дві-три. Але не кожна ревізія була приємна. Остання принесла мені збитки і великі прикрості. Було це так: хтось доніс, що дирекція заповідника Асканія - Нова, що на Херсонщині, зарізала на м'ясо струся. За цього птаха могли дати десять років таборів. Приїхав я до заповідника разом з німецькими туристами. Купив квиток і разом з туристами почав оглядати інкоґніто українське диво. Молоденька провідниця почала з історії:

— Заповідник засновано в 1889 році, щоб зберегти цілинний степ, акліматизувати якнайбільшу кількість тварин та рослин. Ось акліматизаційний зоопарк не подібний на інші зоопарки світу: тут рідкісні тварини прагнемо одомашнити.

Справді, тут мирно пасуться антилопи, канни, плямисті олені, бізони, зебри, яки, зубри та різні гибриди. Кінь Пржевальського попелястий, з темною смугою на спині — останній дикий представник на нашій плянеті, їх півтора десятка. А на батьківщині, в степах Монголії, цих коней лишилось обмаль.

Ми дізналися про особливе піклуванням про зубра, бо побоювались, що зубра спіткає така ж сама доля, як тура, на якого запопадливо полював київських князь Володимир.

У заповіднику зберігається єдиний в світі вид антилоп канн: їхнє дуже смачне й поживне молоко має цілющі властивості. Велике враження справляє видовище орнітопарку з його водоплавним, гніздовим, перелетним птаством! Серед найбільших дивовиж — флямінґо, вінценосні журавлі, найрізноманітніші екзотичні фазани, канадські казарки.

В окрему секцію виділено струсів. Розводити їх важко — вони бояться морозу. Але мало хто знає, що струсь дає до 100 кілограмів м'яса, до півсотні яєць вагою біля повтора кілограма кожне.

Світової слави набули виведені тут порода овець — асканівська тонкорунна й гірський меринос, українська біла свиня, зебраподібна рогата худоба. Скажу вам, що Асканія-Нова — це гордість України.

Після цієї мандрівки зайшов я до директора і показав йому посвідку, що міністерство УССР доручило мені провести ревізію. Він прочитав, повів мене до воріт і тикнув пальцем на вивіску, на якій написано: „Державний степовий заповідник СССР". Директор суворо мовив: „Ви прибули з УССР, а ми є СССР. Зрозуміло?"

Це була остання моя ревізія. А тому що на звороті посвідки не було відмічено: „Прибув і вибув", витрати, 173 карбованці, віднести на мій рахунок.

Едвард Жарський

„ГЕЙ ТАМ НА ГОРІ..."

(До 70-річчя Січової Організації в ЗСА)

Як зареаґувала українська молодь в ЗСА на події, що ділись у рідному краю в 1914 році? Як сприйняла створення леґіону Українських Січових Стрільців? Їх перших боїв з відвічним ворогом України — з москалями? Це ж бо виросло тут нове покоління виховане на обов'язку служіння рідному краю. Несподівано перед ними зреалізувався Шевченківський заповіт: „Вставайте! Кайдани порвіте!"

Коли старше громадянство радило над резолюцією до президента й амбасадорів у справі припинення Першої світової війни й визволення українського народу та збирало гроші на „Бойовий Фонд" у Відні — молодь, в липні 1915 року, заснувала руханкове Т-во „Сокіл", яке в березні 1916 року, переорганізувалося на руханково-стрілецьке Товариство І-й Відділ Українські Січові Стрільці: в липні 1916 року на ширших загальних сходинах з участю представників українських організацій Ню Йорку й околиці змінено назву Товариства на загально популярну „Січ" ім. Б. Хмельницького, під впливом М. Січинського, що недолюблював Українських Січових Стрільців. До складу старшини „Січі" ввійшли: Петро Задорецький — кошовий, О. Гуса — писар, Т. Панчишин — скарбник і 16 членів Управи в цьому числі 5 жінок.

Щоб придбати залю до вправ — Управа порозумілася з чеським „Дєльніцким (Робітничим) Соколом". По спільних з чехами вправах на гімнастичних приладах — як про те у своїх споминах згадує П. Задорецький — „Січовики" могли хоч півгодини присвятити своїм „Січовим" вправам. За цю прислугу „Січовики" зобов'язалися брати участь у всіх чеських „Сокільських" святах. Старшина „Січі" докладала багато зусиль для того, щоб збільшити коло „Січового" братства, кожного „вікенду" виїжджали вони в ближчі й дальші околиці Ню Йорку, щоб засновувати нові „Січові" осередки. У висліді їх зусиль зорганізовано п'ять нових осередків „Січей", які на Першому „Січовому" з'їзді 11-го листопада 1916 року в Ню Йорку, створили свою Централю „Січова Організація Українців в ЗСА". Головним отаманом був вибраний — Михайло Рибак з Філядельфії, головним кошовим Василь Саргай з Аллентавну, Пенсильвенія, головним осаулом — Петро Задорецький з Ню Йорку, головний учитель-інструктор — Омелян Ревюк з Ню Йорку й інші.

„Січова" організація втішалася значною популярністю. У 1920 році об'єднувала близько 60 Відділів „Січей" з коло 3,000 членами. Крім руханкових і типово „Січових" вправ, „Січовики" відбували і військові вправи. „Січова" організація вела широку освітню працю, заснувала торговельне підприємство „Січовий Базар" з книгарнею і видавництвом, видавала підручники з руханки, свій орган „Січові Вісті" (1918-1923 — перший редактор — М. Дячишин, останній — д-р О. Назарук).

Великими успіхами втішалися „Січові" свята. Перше таке свято відбулося в неділю 15-го липня 1917 року в честь гетьмана Богдана Хмельницького, в парку Бельведер у Лонґ Айленді з участю 150 „Січовиків", які виконали різні гімнастичні вправа. Поруч „Січовиків" виступали теж, як гості хорватські „Соколи". Два чергові великі свята відбулися у цьому ж парку в 1918 і 1924-роках.

Уміжчасі внутрі самої організації відбулися деякі зміни. З розвитком партійно-політичного життя та спонукою д-ра О. Назарука змінено назву на „Гетьманську Січ" і злучено її з гетьманською організацією. Ця зміна не причинилася до дальшого розвитку, а навпаки, довела до знидіння руханково-спортового життя на довший час. Деякі Відділи „Січі" не погодилися на таку зміну і створили окрему „Чорноморську Січ" і між ними сильний „Січовий" осередок „Чорноморську Січ" в Ньюарку, що єдиний й досі проводить дуже корисну спортово-виховну працю (влаштовує літні Спортово-Виховні Школи, видає свій орган журнал „Наш Спорт", плекає різні ділянки спорту).

Відзначуючи 70-річчя заснування „Січової" Організації у ЗСА треба підкреслити її важливу ролю в популяризуванні й поширюванні тіловиховного руху на терені Америки. „Січ" зуміла притягнути у свої ряди широкі маси українських еміґрантів, надала „Січовому" рухові традиційний українських характер, спричинилася до закріплення національної свідомости серед нашої молоді, дала основи для розвитку спортового життя у різних містах українського поселення на цьому континенті.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ суду в Квінсі, Н. Й., обвинуватила в хабарництві Джана Заккаро, чоловіка Джералдін Ферраро, яка була членом Палати Репрезентантів і в 1984 році кандидувала на віцепрезидента від Демократичної партії. Лава присяжних передала обвинувачення адвокатам Заккаро, які відмовилися повідомили журналістів про суть обвинувачення.

Микола Кавка

ВОЛОДИМИР ЛУЦІВ — АМБАСАДОР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

I.

Музика і пісня — це чи не найважливіші галузі вселюдської культури. Вони промовляють мовою, яка не знає кордонів чи континентів. Вони для всіх зрозумілі. Вони є важливим духовним чинником, і всі цивілізовані народи плекають своє музичне і пісенне мистецтво, здобуваючи щораз кращі осяги. Українська нація видала з себе багато музик і співаків, які здобули міжнародну славу. До плеяди солістів тенорів Менцінського, Голинського, Руснака Тисяка, Міро Скаля-Старицького доходить ім'я популярного сучасного тенора — бандуриста Володимира Луцева з Англії, який зі своєю „нерозлучницею" бандурою об'їхав майже цілий світ, здобуваючи блискучі осяги. Мало є таких мистців, які могли б рівнятися з В. Луцевим, посвятою, відданістю і глибоким патріотизмом у праці докладання і своєї цеглини в народну скарбницю, який на ім'я українська культура.

І саме на цей рік 1986-ий припало 40-річчя творчої мистецької праці маестра Володимира Луцева на полі української культури.

Володимир Луців почав свою мистецьку працю в Німеччині в Українській Капелі Бандуристів ім. М. Леонтовича під мистецьким проводом відомого бандуриста Григорія Назаренка. Вже тоді вирізнявся В. Луців чудовим голосом, багатонадійним баритоном. Григорій Назаренко порадив Луцеву здобути музичну освіту і попрацювати над постановкою голосу. Переїхавши до Англії до міста Брадфорду на працю, В. Луців почав брати лекції співу у відомого професора Геррі Гарнера. По двох роках перебування у Брадфорді, Луців переїхав до Лондону, і після вступних іспитів його прийняли до відомої Лондонської консерваторії „Тріниті Коледж оф Мюзик", де він потрапив до відомого професора Сорп Бейтса, одержуючи безплатне навчання (сколаршіп), і вже після першого року навчання Луців одержав ролю Марселя в опері Пуччіні „Богема". Після двох років студій, за допомогою св. п. Архиєпископа Владики Івана Бучка, переїхав Луців до Риму, де продовжував науку в Консерваторії св. Кекилії у професора співу Елени Дамброзіо, яка по певному часі заявила, що Володимир Луців є тенор з уродження, і тут почалася перестановка голосу, як теж вивчення нового репертуару. Згодом Луців продовжував свої музичні студії в Мюнхенській консерваторії, в Моцартерум у Зальцбурзі, в Консерваторії у Катані, Сицилія, та виступав у радіовисильнях. Після п'яти і півроку повернувся він назад до Англії, де почав виступати як повноцінний соліст — тенор і бандурист на концертах, в оперетах, на телебаченні, і в ревіях, закінчуючи лекції співу у видатного професора співу Ґустава Захера.

Звідси починається його „ґрандіозний похід" — гостинні виступи сливе по цілому світі; він виступає в найбільш репрезентативних залях, перед тисячами українських і неукраїнських глядачів, здобуваючи щораз нові успіхи. Концертував маестро В. Луців в Англії, Німеччині, Австрії, Швайцарії, Швеції, Італії, Бельгії, Голляндії Австралії, Ізраїлі, Сицилії, в Гібральтарі, на Бермудських островах, у ЗСА, Канаді тощо.

Виступи В. Луцева проходили при акомпаньяменті фортепіяну, симфонічних оркестр, а найбільше — при його улюбленій нерозлучній бандурі. Луців — бандурист-віртуоз. Бандура в його руках — це не тільки інструмент до акомпаньяменту, — вона в його руках наче говорить, радіє, оспівуючи козацьку славу, а інколи плаче, особливо при історичних думах. Його ім'я ,як бандуриста — на мою думку, — може стати поруч таких велетнів-бандуристів, як Хоткевич, Ємець, Штокалко, Китастий, Назаренко, Мішалов та інші. Інтерпретація виконуваних творів маестра Луцева, його сценічна поведінка, чітка дикція, а понад усе — його милозвучний голос широкого діяпазону, з металічним забарвленням,вирівняний у низьких та у високих реґістрах; переходу на „піяно-піянісімо", чи на „форте", такі легкі й непомітні, тони цього співака на високих реґістрах рівні, без найменшого висилювання, що все це робить нашого Ювілята найпопулярнішим тенором-бандуристом наших часів.

Щоб подати повний образ співака З. Луцева, я наведу тут частину голосів міжнародної й української преси, бо розмір цієї статті не дозволяє мені помістити всіх, що їх є дуже багато.

Рим, Міжнародний Музичний Центр, „Ля Джустіція".... Тенор В. Луців майстерно виконав на оригінальному українському інструменті — бандурі пісні козаків, які відбивають глибокі почування смутку і радости".

Рим з циклу „Історичні концерти", „Іль Темпо". Особливий успіх співака, який проспівав українські пісні з XVIII, XIX і XX століть. Ці пісні вперше співав у Італії справжній співак України В. Луців, осягнувши особистий успіх завдяки надзвичайним його голосовим даним. Він співав сумні пісні своєї країни з інструментальним супроводом на трудному і невідомому нам національному інструменті, бандурі..."

Рим, Театро „Деі Сатірі Іль Попольо": „Особливий успіх співака через його незрівняні вокальні здібності та велику майстерність інструменту, незнаного зовсім в Італії..."

„Корієре ді Січілія": „Мистець залишив після свого виступу незатерте враження своєю мистецькою інтерпретацією українських і наших пісень".

„Корієре дель Джорно" Таранто: „Не знаємо його мови, але манера його співу зацікавила нас надзвичайно від першої до останньої ноти. Без перебільшення кажу, що присутні відразу зауважити, що мають перед собою тонкого виконавця, який своєю великою музикальністю захопив нас усіх"...

„Ля Січілія" Театро Лічеум Катанія: „В.Л.бандурист, що ми його слухали, є справжній майстер гри на бандурі. Він видобуває з неї акорди виключної елеґанції і прекрасного ефекту... Співак має досконалу техніку, що виявилась у цілому його виконанні. Концерт був дуже приємною маніфестацією не тільки з огляду на вартість соліста, але передусім як досвід музичного світу, дотепер нам зовсім не знаного"...

(Продовження буде)

НЕ ВОЛОШИН, А ШТЕФАН

У звідомленні про засідання Президії НТША „Свобода" (ч. 85 з четверга, ц.р.)помилково подано, що „вшанували померлих недавно дійсних членів НТША Августина Волошина..." Правильно має бути „Августина Штефана".

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ «СЛОВО»
ТА
УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО «СМОЛОСКИП» ім. В. СИМОНЕНКА

Влаштовують спільно з іншими організаціями

ЛІТЕРАТУРНІ ВЕЧОРІ
МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО

З НАГОДИ ПОЯВИ 5-ГО ТОМУ ТВОРІВ

У всіх нижчеподаних місцевостях виступлять:

Марта Гарасовська, мистець слова — читатиме твори М. Хвильового
Осип Зінкевич, В-во «Смолоскип» — слово і коментарі

Літературні Вечорі відбудуться у таких місцевостях:

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, п'ятниця 17 жовтня, о год. 7:30 вечора
Спільно з Українським Культурно-освітнім Центром в залі Центру: 700 Cedar Rd., Eddington Township (Філядельфія), Pa. Відкриття — д-р А. Черник; головна доповідь — **Григорій Костюк,** редактор творів М. Хвильового; слово про видання творів М. Хвильового — **Остап Тарнавський,** голова «Слова»; музична частина — піяністка **Ірина Пелех-Зварич.**

НЬЮ-ЙОРК, неділя 19 жовтня, о год. 4:00 пополудні.
В залі НТШ, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. Відкриття і слово — **Остап Тарнавський;** головний доповідач — **Григорій Костюк;** музична частина — бандуристка **Оля Ходоба.**

ЧІКАҐО, п'ятниця 24 жовтня, о год. 7:00 вечора
Спільно з 12-им Відділом УЗХ. В залі Інституту Модерного Мистецтва, 2320 West Chicago Ave. Відкриття — **Ореста Яримович,** голова 12-го Відділу УЗХ; музична частина — піяністка **Орися Покорна.**

КЛІВЛЕНД, субота 25-го жовтня, о год. 7:00 вечора
В залі ім. митр. А. Шептицького (кол. церква Св. Йосафата), 5720 State Rd., Parma, Ohio. Доповідач о. д-р **І. Телявський** — «Релігійні мотиви в творчості М. Хвильового»; твори М. Хвильового читатиме також д-р **М. Дейчаківський;** музична частина — учні школи бандури ім. Г. Китастого під керівництвом **Марти Лис.**

У всіх місцевостях після закінчення Вечора — товариська гутірка при каві з печивом, ознайомлення та нагода придбати всі томи творів М. Хвильового зі знижкою 20%.
До чисельної учисти у цих унікальних Вечорах запрошують українську громаду

ОРГАНІЗАТОРИ

Перший раз у ЗСА і Канаді
За посередництвом ГЕНРІ МІХАЛЬСКОГО
виступить

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР
„ЖУРАВЛІ"
з Польщі

з участю **МАРІЇ ШУЦЬКОЇ,** сопрано,
солістки Великого Театру в Лодзі

РОМАН РЕВАКОВИЧ — диригент
АННА САЛІЙ-ТУЗ — піяністка

Концерти спонзорують:
Український Народний Союз, Інк. в ЗСА
Комітет Українців Канади, Інк., Канада

Заплановано 20 виступів — чотири в Канаді і 16 в З'єднаних Стейтах Америки.

Привітаймо масово наших земляків з Польщі.

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ ПО АМЕРИЦІ

PITTSBURGH, Pa.	**Середа, 8-го жовтня, 8-ма веч.** Soldiers and Sailors Memorial Hall — 5th Ave. and Bigelow Blvd., Oakland, Pa. **For infor. call Mr. Michael Komichak, (412) 281-1900**
WASHINGTON, D.C.	**Четвер, 9-го жовтня, 7:30 веч.** Lisner Aud. G. W. Univ., 730 21st St. N.W. **For infor. call Mr. Eugene Iwanciw, (202) 632-6285**
EDISON, N.J.	**П'ятниця, 10-го жовтня, 7:30 веч.** Performing Arts Center — Middlesex County College — Woodbridge Ave. and Mill Rd. **In Parishes, or call Melane Lawrence, (201) 738-7224**
PHILADELPHIA, Pa.	**Субота, 11-го жовтня, 7-ма веч.** Northeast H.S. Aud.. Cottman and Alaon St. **For infor. call (215) 424-7264**
NEW YORK, N.Y.	**Неділя, 12-го жовтня, 3-тя по пол.** Hunter College Aud., 695 Park Ave. **"Arka" Co., 26 1st Avenue, (212) 473-3550** **Surma, 11 E. 7th Street, (212) 477-0729;** **Plast Store, 304 E. 9th Street, (212) 673-9530;** **Twardowski Travel, 18 St. Mark's Pl., (212) 475-5583**
LODI, N.J.	**Неділя, 12-го жовтня, 7:30 веч.** Felician College Aud., 200 S. Main St. **Ukrainian Center, Inc., 240 Hope Avenue, (201) 779-4017;** **Borawski Travel, 345 Passaic Street, Passaic, N.J., (201) 779-0069**
UNION, N.J.	**Понеділок, 13-го жовтня, 7-ма веч.** Wilkins Theatre — Kean College, Morris Ave. **"Dnipro", Sanford Avenue, Newark, N.J. (201) 373-8783**
KERHONKSON, N.Y.	**Четвер, 16-го жовтня, 7:30 веч.** Союзівка **Soyuzivka, for infor. call (914) 626-5641**
YONKERS, N.Y.	П'ятниця, **17-го жовтня, 7:30 веч.** Saunders H.S. Aud.. 145 Palmer Rd. **For infor. call Mr. Michal Burczak, (914) 423-8134**
BOSTON, Mass.	**Субота, 18-го жовтня, 7:30 веч.** New England Life Hall, 225 Clarendon St. **For infor. call Mr. Walter Hetmansky, (617) 323-2382**
HARTFORD, Conn.	**Неділя, 19-го жовтня, 3:30 по пол.** Bulkeley H.S. Aud., 300 Wethersfield Ave. **Credit Union and Ukrainian National Home**

7-ий Бібліографічний конкурс УНІГУ — змагання за нагороду Ценків

Комісія Бібліографічного конкурсу при УНІГУ, що його фундаторами стали бл. п. Володимира та д-р Микола Ценки з Філядельфії, проголошує на академічний рік 1985-86 сьомий конкурс на праці з української бібліографії і книгознавства. Готові, але ще ніде не друковані бібліографічні праці на довільну тему з українознавства належить надіслати у чотирьох примірниках під власним прізвищем найпізніше до 1-го березня 1987 року. Конкурсова Комісія розгляне надіслані матеріяли і найкращій із праць, що вноситиме серйозний новий вклад в українську бібліографію і книгознавство приділить
нагороду Ценків у сумі одної тисячі долярів

Критеріями оцінки будуть:
1) актуальність і свіжість теми;
2) організація матеріялу та якість виконання;
3) якість і характер вкладу, що його дана праця вносить в ділянку української бібліографії або книгознавства.

Проголошення висліду конкурсу відбудеться найпізніше в червні 1987 року в Гарвардському університеті.

Всіх зацікавлених запрошуємо взяти участь у конкурсі. Виконання праць може бути українською або англійською мовами, але тематика обмежена до проблем, пов'язаних з українознавством. Це можуть бути праці довідкового типу (наприклад, бібліографічні покажчики творчости якогось автора, бібліографічні показчики змісту якогось журналу чи серії видань, анотовані тематичні показчики якогось предмету), бібліографінні есеї аналітичного чи описового типу, або більш загальні праці, в якому українська рукописна чи друкована книга, як культурне явище, є центром уваги і розгляду.

Комісія Бібліографічного Конкурсу застерігає за собою право — у виняткових випадках, залежну від якости надісланих матеріялів, — розділити визначну суму на дві чи три нагороди, замість одної, а то й не приділ іти жодної, перенісши виз іачну суму до наступного академічного року.

Праці належить надсилати реєстрованою поштою (Registered mail) на адресу: Cenko Prize in Ukrainian Bibliography Harvard University — Ukrainian Research Institute 1583 Massachusetts Avenue Cambridge, MA. 02138

Друковані праці та праці, отримані після 1 березня 1987 року, не будуть взяті до уваги.

Комісія Бібліографічного Конкурсу УНІГУ:

Марта Тарнавська (Пенсильванійський університет), голова
Осип Данко (Єйлський університет)
Едвард Касинець (Ню Йоркська публічна бібліотека), члени.

ПІСЛЯ УНЕВАЖНЕННЯ президентського вета З'єднані Стейти Америки поширять економічні санкції проти Південно-Африканської Республіки, не зважаючи на негативні наслідки з цим пов'язані, перед якими перестерігав Конгрес президент Роналд Реген і члени його кабінету. Уряд ПАР відмовиться від закупу 900,000 метричних тонн пшениці й іншого зерна та перестане транспортувати своїми кораблями американські товари до чорних республік Африки. 78 сенаторів голосували за уневажненням вета Президента, 21 голосували проти і вказували на небезпеки з цим пов'язані. Тому, що справа вета була переголосована також в Палаті Репрезентантів, справа санкцій стала тим самим законом, з чого дуже втішені ліберальні кола, які довго працювали для того, щоб підірвати престиж президента Р. Регена і його уряду. Можливс, кажуть політичні спостерігачі, президент ПАР Пітер Бота мав рацію коли заявив після голосування, що від тепер ЗСА беруть на себе співвідповідальність за нужду в Південній Африці.

В Бостоні вшанували о. диякона Тарнавського

Українська католицька парафія Христа Царя в Бостоні влаштувала 20-го вересня ц. р. прощальний бенкет о. дияконові Богданові Тарнавському, котрий з наказу церковних властей перейшов на працю до Стемфорду. При участи великої кількости парафіян, в гарно прибраній залі, гучними оплесками присутні привітали о. диякона Б. Тарнавського. В товаристві о. пароха Петра Дудяка і Церковного комітету його впровадили до головного стола, при котрім засіли о. П. Дудяк, о. диякон Б. Тарнавський з дружиною, голова церковного комітету Михайло Возьний, докторант теології Борис Ґудяк, диригент церковного хору О. Кузьма, Любомир Щудлюк — член Церковного комітету, та автор цих рядків д-р Іван Дідюк.

Вітаючи присутніх, бенкет відкрив голова Церковного комітету М. Возьний. Він попросив о. П. Дудяка провести молитву, поблагословити дари вечері та бути майстром церемонії.

Після молитви о. П. Дудяк з'ясував ціль бенкету та запропонував тост. Заля відспівала грімко „Многая літа". Відтак після спільної вечері, промовляв майстер церемонії о. П. Дудяк,потім говорив Б. Ґудзяк про пережиття з о. дияконом Б. Тарнавським в Римі. Професор д-р Гарвадського університету Франк Сисин розповів про працю, яку вложив диякон Тарнавський при розбудові українського Гарварду і наукового інституту. Він підкреслив добрий характер і прикмети о. диякона. Мгр Орест Щудлюк, голова Українського Конгресового Комітету, Відділу в Бостоні, прощав о. диякона від бостонської громади. Голова Спілки Української Молоді в Бостоні Романа Михайлів прощала о. диякона і дякувала за співпрацю. Сестра Сестер Служебниць Доротея говорила про добрий характер та великі заслуги о. диякона для нашої церкви. Олесь Кузьма, диригент хору, дякував йому за співпрацю і поміч в організовані хору. Наталія Николаєвич прощала від Відділу Союзу українок в Бостоні, дякуючи за його співпрацю і поміч як матеріяльну так і духовну. Володимир Гетманський, голова Округи відділів Українського Народного Союзу на Нову Англію, прощав о. диякона та дякував за співпрацю в поширенні членства УНС.

Д-р Іван Дідюк передав привіт і подяку та попрощав о. диякона від Відділу Патриярхату в Бостомі, Відділу Провидіння та Української Братської Федеральної Кредитової Кооперативи, який був членом вищезгаданих відділів та членом Управи Кредитівки і багато праці вложив в ці ділянки. Голова Церковного комітету передав подарунок від Бостонської парафії Христа Царя та подякував о. дияконові за його працю для нашої парафії.

Отець диякон Б. Тарнавський від щирого серця подякував всім тим, котрі причинилися до влаштування цього бенкету, за всі привіти і подарунки. Сумний настрій видно було на обличчях присутніх. Він зростав з кожною хвилиною, бо кожний був свідомий, що вже не буде між нами такої ідейної, з добрим серцем, чистим характером і ясним розумом людини.

Бенкет закінчився молитвою, котру провів о. диякон Б. Тарнавський, та відспіванням пісні Боже, вислухай благання". Тостмайстер о. Петро Дудяк ще раз подякував церковному сестрицтву, котре гарно підготовило цей бенкет, як рівно ж дякував усім присутнім за численну участь. Всі учасники бенкету підходили до головного стола, дякували і прощали свого дорогого о. диякона Б. Тарнавського.

Д-р Іван Дідюк

Св. п. Федір Коваленко

14-го вересня ц. р. був похований на українському Пантеоні в Бавнд Бруку св. п. Федір Коваленко на 83 році свого трудолюбного життя.

Народився Федір Пилипович 19-го квітня 1904 року у селі Анівка, Перещепинського району на Дніпропетровщині, був селянського походження. Був одружений, мав дружину Марію та двох синів, Константина і Іллю.

У 1929-30 роках зазнав руїницьких дій та утисків від большевицької влади під час процесу розкуркулювання. Господарство його розграбовано, а він, рятуючи своє та родинне життя, втік на працю до Донбасу, де, змінивши документи та „соціяльне обличчя", працював робітником та шофером.

У 1943 році, рятуючи себе і родину від червоної навали зі Сходу, подався з тисячами покривджених большевиками на Захід, де перебув у Австрії і Німеччині до 1949 року а потім з родиною переїхав до ЗСА. Був радий гостинній американській землі.

Св. п. Ф. Коваленко

Ф. Коваленко тяжко працював з дружиною на фабриках, даючи своїм синам змогу дістати вищу освіту.

Кілька років тому захворів, а 31-го серпня 1986 року помер в Толідо, Огайо. Тіло його було пізніше перевезено на Бавнд Брук.

Заупокійну літургію у Церкві-Пам'ятнику відправив протопресвітер о. Артем Селепина у присутності синів, невісток та численних друзів і приятелів.

Після похорон у місцевій залі осідку була поминальна тризна, що її влаштували сини покійного. Отець Артем поблагословив земні дари, відчитавши „Отче Наш". Під час тризни виступили друзі покійного — Петро Байбак і проф. Петро Могилин, які схарактеризували Ф. Коваленка, як взірцевого мужа, батька і українського патріота та висловили співчуття родині покійного. Син Константин по закінченні тризни в імені родини подякував всім присутнім за вшанування його батька.

П. Б.

≋125≋
1061-1986

Українська Вільна Академія Наук у США
Серія викладів: Профілі видатних представників української академічної традиції в Києві

Михайло Грушевський і київська наукова традиція

Доповідач: **Любомир Винар**
Субота, 11-го жовтня 1986 р., о 2-ій год. по пол.

Запрошується всіх зацікавлених.

Велика заля Академії — Українська Вільна Академія Наук у США
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Стипендійний Фонд д-ра Миколи Шпитка
присв'ячений пам'яті Архиєпископа Ореста Іванюка
при Науковому Товаристві ім. Шевченка
проголошує встановлення

СТИПЕНДІЇ У ВИСОТІ 1,000 ДОЛЯРІВ
на академічний рік 1986/87

для студентів Української духовної православної семінарії, які виявили спосібність і працьовитість та потребують допомоги. Зголошення разом із життєписом та академічною й фінансовою документацією слід вислати до кінця жовтня 1986 р. на адресу:

Shevchenko Scientific Society, Inc.
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

Українську пресу просимо повідо ити про це своїх читачів.

Подаємо до відома
членам 45-го Відділу УНС у Філядельфії, Па.
що обов'язки секретаря Відділу
перебрав

п. Микола Пришляк

Просимо всіх у членських справах та про відбір девідендових чеків звертатися прямо до нього на адресу:
Mr. Nicholas Pryshlak
202 Church Road, Philadelphia, Pa. 19111

Західня...

(Закінчення зі стор. 1)

„реалістичному крилові" партії „зелених", які вважають, що їм треба вступити в коаліцію із соціяльними демократами і тим самим привернути респект до тієї політичної партії. Скрайньоліва фракція вважає однак соціялістів „слугами капіталу" і закликає до творення коаліції з дрібних політичних партій, включно з комуністами, з метою поваленя „капіталістичної влади" у ФРН. Делегат з Кельну Дагмар Кампф назвав пропозицію коаліції із соціяльними демократами „політичною проституцією" і закликав затримати давнє обличчя партії.

На з'їзді різко критикували заклик кардинала Гефнера, який закликав німецьких виборців не голосувати за кандидатів партії „зелених", які самі є атеїстами і проповідують атеїзм серед молоді.

Гостро делегати засудили політику теперішнього канцлера уряду Гельмута Коля і назвали його „слугою американського імперіялізму". Вони, очевидно, не погоджувались також з еміграційною обмеженістю і висловились за в'їзд до ФРН усіх осіб із Третього світу. Численні делегати вказували, що такого обмеження уряд не застосовує, наприклад, до поляків, які тисячами приїжджають до Німеччини, заробивши чимало грошей, виїжджають на батьківщину вже досить заможними людьми.

Найбільшою і найважнішою проблемою, яку прийдеться розв'язати урядові Г. Коля є доказати „зеленим" що вони діють на шкоду ФРН і підривають основи державної структури масовими демонстраціями і пацифістичною політикою, яку зручно використовує Москва для своїх пропаґандивних цілей.

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду,
що 30-го вересня 1986 р. відійшов у Вічність
наш Найдорожчий БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

АНДРІЙ БІЛОПОЛЕ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в понеділок, 6-го жовтня 1986 р. в 11-ій год. ранку в "Sanctuary" українських похоронних послуг при 4111 Пенсильванія вул. Південний Схід, Вашінґтон, Д. К., 20746,а відтак на Український Національний Цвинтар ЗСА при 4111 Пенсилванія вул. Південний Схід, Вашінґтон, Д. К. 20746.

Горем прибиті:
дочка — ГЕЛҐА з родиною
син — АНТІН з родиною

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Увага! Ню Йорк і околиця! Увага!

У четвер, 16-го жовтня 1986 р., о год. 6:30 веч. в залі Українського Спортового Клюбу

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

до участи в яких запрошується членів Окружної Управи, всіх Відділових урядовців та делегатів 31-ої Конвенції слідуючих Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців Конвенційного року
3. Доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці року
5. Запити і внески
6. Закриття зборів

В зборах візьмуть участь:

Д-р Іван Флис, головний предсідник УНС

Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Д-р Іван Флис — *почесний голова*; **Микола Хоманчук** — *голова*

Олена Гентіш — *секретар*; **Василь Расяк** — *касир*

Рочестер, Н. Й. *Рочестер, Н. Й.*

В неділю, 12-го жовтня 1986 р., год. 4-та по пол. в залі Українського Народного Дому при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

в яких повинні взяти участь Відділові Урядовці, члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, та 437

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного секретаря УНС ВОЛОДИМИРА СОХАНА
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Запити і внески
6. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС

Володимир Гавриляк, головний радний УНС

Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

Константин Шевчук — *почесний голова*; **В. Гавриляк** — *голова*

Стефан Приймак — *касир*; **Дмитро Пристай** — *секретар*

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

Доктор медицини

Надзвичайно приємно є мені ще раз писати на сторінках українського щоденника „Свобода" про Мотрю Орисю Українську, дочку Марії і Юрія Українських з Лівінгстону, Н. Дж., тим більше, що Мотря вже від самого початку, від садочка виказувала надзвичайні здібності в науці, здобуваючи багато нагород і трофеїв заступаючи свої школи у чисельних змаганнях-виступах.

Її ім'я вміщено на листі визначних учнів країни та „Гу із гу" американських середніх шкіл.

Середню школу Овк Нолл в Самміт, Н. Дж., Мотря закінчує як найкраща і перша учениця в своїй клясі та була першою в історії цієї школи, прийнятою на вищі студії до Єйлського університету.

На протязі чотирьох років своїх студій у цьому університеті Мотря виказується непересічними здібностями, знаходячи рівнож час на інші шкільні заняття та беручи активну участь у різних клюбах та спортових дружинах, за що дістає трофеї, признання та похвали та закінчує університет в 1982 році, осягаючи дипльом бакалявра з точних наук.

Після десятитижневої поїздки по Европі Мотря вступила на медичні студії до Нюйоркського медичного коледжу у Валгала, Н. Й., де на протязі чотирьох років студій активно включилася в студентське життя школи, дописуючи до медичного журналу Американської Медичної Асоціяції (АМА), належить до Медичного Товариства ім. св. Луки та вкінці як редактор шкільного річника дістала нагороду „Корет Манус" за працю для своєї школи.

М. О. Українська

2-го липня 1986 року Мотря отримала диплом доктора медицини та вступила на практику загальної хірургії до Медичного Центру ім. Лінкольна в Ню Йорку.

Мотря має двох братів, Ореста, який покінчив студії електронічної інженерії в Лойола коледжі, а тепер працює у фірмі Аллаєр-Бендікс, та Маркіяна, студента третього року фінансової школи ім. Вартона при Пенсильванійському університеті у Філядельфії.

Усі троє є пластунами, Мотря в курені „Перші Стежі", а два брати в курені „Лісові Чорти". Орест є рівнож крайовим комендантом пластунів. Усі троє є членами Українського Народного Союзу.

Бажаємо Мотрі та її братам якнайбільше успіхів у завершенні їх життєвих задумів.

Н. Н.

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Джерзі Сити й околиця!

В суботу, 11-го жовтня 1986 р., год. 3-тя по пол. в залі Українського Народного Дому при Фліт і Овкленд Аве., ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:

з Джерзі Сити: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь **Володимира Сохана**, головного секретаря УНС
4. Схвалення органіюзаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь

Володимир Сохан, головний секретар УНС

Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, *голова*

Осип Зубрицький — *секретар*; **Олександер Благітка** — *касир*

Увага! *Увага!*

КОГОВЗ, АМСТЕРДАМ, ТРОЙ І ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 11-го жовтня 1986 р., год. 3-тя по пол. в залі Українського Клюбу при 402 25-та вул., WATERVLIET, N.Y.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС *міст:* **Трой, Амстердам, Гадсон, Коговз, Вотервліт і Пітсфілд, Масс.**

в яких розміщені Відділи:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476 і 477

До участи в Зборах запрошується усіх членів Окружної Управи, членів відділових управ, конвенційних делеґатів, а також членів УНСоюзу.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного радного УНС ВОЛОДИМИРА КВАСА
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці року
5. Внески і запити
6. Закриття зборів

У зборах візьме участь

Володимир Квас, головний радний УНС

Закликаємо всі Відділи і їхні уряди та конвенційних делеґатів взяти участь у цих важливих зборах

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

ПАВЛО ШЕВЧУК, *голова* **ВАСИЛЬ ВАРШОНА,** *касир*

ІВАН ДУРБАК, ПЕТРО УРБАН — *секретарі*

Ярославський збірник

В пресі появилось повідомлення про 2-ий з'їзд мешканців Ярославщини, який, як і перший, відбудеться 4-5-го жовтня в Чикаґо. В тому повідомленні є також згадка, що під час з'їзду можна буде одержати довго очікуваний реґіональний збірник. Скаже хтось — ще один реґіональний збірник. Хто буде його читати? Чи варта видавати так поважні суми на видання? Так говоритимуть песимісти й вічні нарікайли. Інакше приймуть той довгоочікуваний збірник мешканці княжого города Ярослава й Ярославщини. З набожністю й цікавістю відкриють перші сторінки, заглянуть на зміст, шукатимуть згадок про свої рідні околиці. Знайти особу чи місцевість є дуже легко, бо індекс прізвищ і місцевостей виготовлений Галиною Заяць дуже дбайливо й докладно. Докладні індекси як в збірниках, так і у спогадах є конечністю. На мою думку, індекс ярославського збірника є чи не найкращим серед таких видань. Зладити такий індекс — це дуже кропітлива праця.

Не збираюсь писати якоїсь спеціяльної рецензії, хочу радше відмітити перше враження моє, як і напевно тих, що дістануть ту книгу в свої руки.

Сама окладинка робить гарне й естетичне враження. Вгорі відбитка рисунку Ярослава Мудрого роботи колишнього вояка Дивізії „Галичина" Володимира Каплуна. Під тим заголовок книжки — „Ярославщина і Засяння" з поданими датами заснування міста 1031 і насильного виселення українського населення з прадідних земель у 1947 році.

Друк і розміщення матеріялу може вдоволити і найбільш вимогливого читача таких збірників. Першим організатором фінансів і матеріялів до збірника був ентузіяст Ярослава і Ярославщини Степан Кікта.

Правда, не один знайде різного роду похибки чи неточності, та це нормальне явище в теперішніх наших еміґраційних умовах, коли рідко автори статей, а то й спогадів можуть користуватись потрібними документами, а людська пам'ять не все дописує.

Хоч особи на збірних знімках у великому відсотку є зідентифіковані, все ж таки треба подбати, щоб ідентифікація була якнайповніша — це ж історія.

Хтось скаже, що не згадано про того чи іншого діяча, організацію чи навіть місцевість. Напевно на цьому першому томі не закінчиться, тож приготовляймо вже тепер матеріяли до наступного тому.

Впорядник — редактор мґр Мирослав Семчишин, хоч і не ярославський земляк, прийняв пропозицію Управи Ярославського Землядтва зредаґувати, приготовити до друку і видрукувати збірник на час 2-го Земляцького з'їзду. Проф. М. Семчишин, вглибившись в матеріяли, „залюбився", як з гумором говорить (хоч сам Золочівець), в Ярославщині, простудіював можливі додаткові матеріяли і з питомою йому енерґією взявся до праці.

Збірник має 17 розділів, що їх дуже вдало уклав в черговість редактор-впорядник. У першому розділі є дуже цікава стаття визначного українського археолога д-ра Ярослава Пастернака, який використав також вже і повоєнну польську літературу. Автор другого розділу в сконденсованій формі представив географічні питоменності Ярославщини й Засяння. В третьому розділі — „Шляхами давньої історії" — є цікава стаття історика проф. М. Андрусяка, В. Бородача, Л. Бачинського, О. Ю. Кікти, Ст. Кікти й цікаво опрацьована стаття проф. М. Семчишина про національно-культурне життя українців Ярослава на протязі історії до Другої світової війни. Четвертий розділ — це два спогади з австрійських часів; в п'ятому розділі „Під владою Польщі 1918-39" є три статті. В шостому розділі автори обговорюють міжвоєнний період. В сьомому розділі „Вірні своїй церкві і народові" найцікавішою статтею є дуже солідно опрацьована праця на основі шематизмів перемиської Дієцезії, що її автором є В. Лесняк. Статистики, прізвища священиків, прізвища визначних громадян поодиноких сіл, мартирологія від всіх окупантів. Стаття ілюстрована вже історичної вартості знімками. Добре було б видати ту статтю окремою відбиткою. Автори восьмого розділу старались схарактеризувати якнайобширніше життя-буття під німецькою окупацією. Майже 250 сторінок займає дев'ятий розділ „Спогади". Той розділ будуть з цікавістю читати земляки поодиноких сіл та містечок. Як в 10-му, так і 12-му розділах є описи трагічних подій після закінчення Другої світової війни, коли польські боївки безкарно винищували українське населення з кінцевим акордом — насильне виселення до Совєтської України. Слова статтей і спогадів не в силі представити траґізм українського населення Засяння.

В розділі 11-му автори описують про самооборонні дії УПА. Автор 13-го розділу зробив ностальгійну мандрівку по Ярославі. Той розділ радше можна назвати роздумами. Розділ 14-ий це енциклопедичний довідник про визначних діячів Ярославщини й Засяння; він залишиться історичною пам'яткою грядучим поколінням. В 15-му розділі д-р П. Вигінний подав історію Ярославського земляцького об'єднання. Розділи 16-ий і 17-ий — це прецизійний покажчик прізвищ і місцевостей.

Почесним патроном Ярославського землядтва є уродженець Ришкової Волі Єпископ для українців-католиків в Арґентині Андрій Сапеляк, привіт якого надрукований на початку збірника.

Збірник „Ярославщина і Засяння" стане для нас, ярослав'ян, важливою історичною пам'яткою, а для будучих поколінь зє ель Ярославщини і Засяння буде він джерелом і дороговказом для продовження української, майже тисячолітньої, традиції в городі Ярослава Мудрого і на довколишніх землях, для плекання української мови, українських звичаїв, української духовости, що дай Боже.

Треба висловити особливе признання редакторові й впорядникові проф. М. Семчишинові за доведення видання Збірника до успішного завершення.

Ярославський Збірник з приємністю прочитають і не мешканці тих земель.

Орест Городиський

У трясовинні...

(Закінчення зі стор. 2)

від президента Рузвелта, через президента Айзенгавера й президента Кеннеді з квітневою виправою на Кубу, про яку писали газети, що як би плян тієї горезвісної виправи укладали в Москві, то не могли б придумати нічого гіршого, як це зробили високі американські урядовці. Сальонові комуністи — це свідомі або й несвідомі поплентачі, хитруни або наївняки, ідеалісти чи примітиви, але всі вони насправді працюють на користь московського імперіялізму й на шкоду рідного краю.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 12

М. Яремус, Вестон	40.00
М. Дармохвал, Бриджвотер	20.00
С. і С. Михайлишини, Балтимор	20.00
Ф. Небожинська, Джеріко	20.00
І. Кінтер, Торонто	15.00
В. Максимік, Олбані	15.00
С. Приймак, Рочестер	13.70
Е. Сорока, Сан Франсіско	12.00
Л. Подол, Альбіон	10,62
Г. Думич, Вест Лейк	10.00
О. Попович, Говел	10.00
Д-р П. Пундій, Чикаго	10.00
Б. Коваль, Арлінгтон	7.53
Г. Гаврилюк, Відд. 170	7.45
М. Ракочий, Монтреаль	7.00
Д. Заневич, Тандер Бей	5.13
Полк. П. Войновський, Керґонксон	5.00
І. Ґідей, Ню Йорк	5.00
Б. Кунько, Н. Роєлтон	5.00
О. Полон, Пен Єн	5.00
Е. Шкурат, Монтреаль	5.00
Н. Головата, Торонто	4.00
Л. Боднар, Відд. 170	3.66
К. Басараб, Філядельфія	3.00
М. Ярмолюк, Расселвілл	3.00
П. Борисюк, Ведерсфілд	2.00
І. Гош, Філядельфія	2.00
П. Гусак, Ню Йорк	2.00
З. Зарицька, Плейнв'ю	2.00
О. Канюка, Міннеаполіс	2.00
В. Михалик, Медисон Гайтс	2.00
Й. Рудий, Індіянаполіс	2.00

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОСИПА ГУЦАЛ, член УНС Відд. 484-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Ютиці, Н.Й., померла 23-го червня 1986 року на 84-му році життя. Нар. 1901 року в селі Слобода Золота, пов. Бережани, Зах. Україна. Залишила у смутку сина Григорія і ближчу і дальшу родину в Україні і багато приятелів в Америці. Похорон відбувся 27-го червня 1986 року на цвинтарі Чесного Хреста в Лос Анджелесі, Каліф.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Запаранюк, секр.

АННА САРАХМАН, член УНС Відд. 352-го ім. св. Арх. Михаїла в Честері, Па., Померла 2-го липня 1986 року на 83-му році життя. Нар. 1903 року в селі Вороблевичі, пов. Дрогобич, Зах. Україна. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку дочку Степанію, зятя Едварда, внука Ореста, зятя Евгена та родину в Україні. Похорон відбувся 5-го липня 1986 року на цвинтарі у Факс Чейсі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослав Щербак, секр.

ТЕОДОР БОРИС, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, помер 9-го липня 1986 року на 84-му році життя. Нар. 10-го вересня 1902 року. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дочку Дору з чоловіком Володимром Сторожинським, сина Святослава з дружиною Лаврою, 6-ох внуків, двох правнуків, Брата Евгена з ріднею в Канаді. Похорон відбувся 12-го липня 1986 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.

АНАСТАЗІЯ КУХАР, член УНС Відд. 178-го ім. св. Марії в Манчестері, Н.Г., померла 3-го липня 1986 року на 92-му році життя. Нар. 1893 року в Стрию, Зах. Україна. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку мужа Петра, синів Мирослава і Івана, доньок Розалію Батлер, Ольгу і Марію Жардін, 11 внуків і 11 правнуків, трьох братів і дві сестри та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 7-го липня 1986 року на цвинтарі св. Йосифа в Бедфорді, Н.Г.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Беднарчик, секр.

МАРТИН СИДОРЧУК, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па., помер 25-го травня 1986 року на 72-му році життя. Нар. у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку сина Мартина, мол. Похорон відбувся 29-го травня 1986 року на цвинтарі Воскресіння у Бенсейлем, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Бабич, секр.

ІГОР МОЛОДОВЕЦЬ, член УНС Відд. 352-го ім. св. Михаїла в Честері, Па., помер 22-го червня 1986 року на 24-му році життя. Нар. 2-го лютого 1962 року в Честері, Па. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку батька Дмитра, матір Катерину, сестру Ірену, сестрінків Роберта та Марка і шваґра Роберта. Похорон відбувся 27-го червня 1986 року на цвинтарі Лови Крофт в Линвуді, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Щербак, секр.

ПАВЛІНА ШИПКОВИЧ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер в Ню Йорку, померла 8-го липня 1986 року на 91-му році життя. Нар. 25-го квітня 1894 року в Україні. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку племінницю Ольгу Пиз. Похорон відбувся 10-го липня 1986 року на цвинтарі Кальварія у Вудсайд, Н.Й.

Вічна Їй Памяıть!

С. Чума, секр.